



Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

15. april 2024

Besvarelse af spørgsmål 24 ad L 107 stillet af udvalget den 26. marts efter ønske fra Mona Juul (KF).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Kan ministeren afvise, at lovforslaget vil overimplementere regnskabsdirektivets artikel 16, stk. 1 (d), for små virksomheder derved, at den ændrede affattelse af årsregnskabslovens § 64, stk. 1, som er foreslået i lovforslagets § 1, nr. 12, vil udvide oplysningskravet om forpligtelser, der ikke er indregnet i balancen, således at små og mellemstore virksomheder vil skulle oplyse mere, end hvad børsnoterede skal oplyse efter de internationale regnskabsstandarder (IFRS)?

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Erhvervsstyrelsen, som oplyser følgende:

”Lovforslaget vurderes ikke at overimplementere regnskabsdirektivets artikel 16, stk. 1, litra d.

Efter den foreslåede ændring af årsregnskabslovens § 64, stk. 1, skal virksomheden oplyse om den samlede størrelse af sine eventualforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen, herunder kautions- og garantforpligtelser. Virksomheden skal endvidere oplyse om den samlede størrelse af andre forpligtelser, herunder leasingforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen.

Forslaget til ændring af § 64, stk. 1, vurderes at være i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 16, stk. 1, litra d, hvorefter virksomheder skal oplyse om den samlede størrelse af de finansielle forpligtelser (i den engelske udgave ”financial commitments”), garantier eller eventualforpligtelser, som ikke er opført i balancen.

Det er med den nye ændring præciseret, at bestemmelsen dækker to typer forpligtelser nemlig forpligtelser, hvor det er sandsynligt, at der vil skulle ske en betaling, f.eks. leasingforpligtelser, og forpligtelser, hvor der alene er en risiko for, at der skal ske en betaling, f.eks. eventualforpligtelser og garantier.

Herved fremgår det også tydeligt, at leasingforpligtelser ikke er at anse som en eventualforpligtelse.

Samtidig er bestemmelsens ordlyd tilpasset direktivets. Dette kan medføre, at virksomheder skal give oplysninger om nogle flere forpligtelser, end de har gjort tidligere. I denne forbindelse er det dog vigtigt at huske på, at det alene er væsentlige forpligtelser, der skal oplyses om.

Årsregnskabsloven er baseret på regnskabsdirektivet, mens IFRS er et selvstændigt regelsæt. I praksis vil virksomheder, som følger årsregnskabsloven - samlet set - skulle give væsentligt færre oplysninger end de, som følger IFRS.

Dette hindrer dog ikke, at der på visse områder skal gives flere oplysninger efter årsregnskabsloven end efter IFRS. Denne bestemmelse er et eksempel på, at der vil skulle gives enkelte oplysninger om forpligtelser, som ligger ud over kravene i IFRS.”

Med venlig hilsen

Morten Bødskov